

אל תכלכו! אל תכלכו!

תושביה. אין היא רכוש של משהו אחר וולתם.

אין היא מדינה "יהודית" — כי אין היא רכושם של מיליוני היהודים המפוזרים בעולם שאינם רוי צים לבוא הנה.

היא מדינה ישראלית ותו לא. היא קיימת כדי להבטיח את קיומם, בטחונם ועתידם של אזרחיה. אותם האזרחים המשרתים בצבאה, המוכנים לשפוך את דמם בהגנה עליה. המקיימים אותה במיסיהם, פרי עמלם, הנאבקים יום-יום על דמותה המורכבת, המדינית והחברתית.

אין היא קיימת כדי לפתור בעיות של משהו או משהם, שאינם מקיימים בה את ביתם, שאינם מקבלים על עצמם את העול הכבד מאוד של חובותיה.

אך הנה בא הקונגרס ה-26 ומטיל עלינו תפקיד חדש: "הפנים אל הגולה".

והדיר נחום גולדמן (זה שהיינו צריכים לשחד אותו במיגרש ירושלמי יקר כדי שיואל בסובו "להתחלל" במדינה, לאחר חמישים-שנות פעילות ציונית) מסביר לנו מהי חובתנו הציונית.

חובתנו היא, לדבריו, לדאוג לכך, שיהודי אמריקה, שאינם חולמים לבוא הנה, לא יתבוללו באומה האמריקאית ובתרבות ה-אמריקאית.

אני שואל בכל התמימות, ובכל הרצינות: מה זה נוגע לנו?

ירצו להתבולל — יתבוללו. זו זכותם וזה ענינם.

ירצו לבוא אלינו — נשמח לקבלם. מי אנחנו שניתן להם הוראות?

אין הם קיימים למעננו. ואין אנחנו קיימים למענם.

★ ★ ★

וכן מאליו שישנה זיקה הדדית בין רוב תושבי ישראל לבין היהודים בי-עולם.

אבותינו באו מן הפזורה היהודית. חונכנו בבית-ספר יהודי (כי עד היום לא קיים בית-ספר ישראלי). כל אחד מאיתנו ספג מנה גדושה של מסורת יהודית.

אין טעם להתכחש לזה. זהו חלק מעולמנו הנפשי.

לא כל עולמנו, גם לא חלק-הארי של עולמנו. אך גם לא חלק מבוטל.

אם רע ליהודים בכל מקום שהוא — לבנו עימם.

במדינה שוכלל לעזור להם, מבלי לסכן את מדינתנו — נעזור להם.

אם רוצים יהודים, במקום כלשהו, להצי-טרף אלינו והדבר נמצע מהם בכוח — נשתדל לשכנע את בעלי-השררה להעניק להם זכות זו. מפני שלפי תפיסתנו זכאי כל אדם להצטרף לכל אומה שיבחר בה.

גם מפני שמדינתנו זקוקה לתוספת-אדם. נקבל גם ברצון עזרה, מידי יהודים, ה-מבקשים לבטא בכך את זיקתם למדינה.

אך כל זה נעשה במדינה עצמאית, שאינה שייכת לעם בינלאומי דמיוני, שאינה כפופה לאידאולוגיות שאבד עליהן הכלת יתכן שהיו ימים — ימי "המדינה בדרך" — כשהיינו זקוקים ליצורים דמיוניים, לאי-דיאלוגיות פריכות, כפיגומים לבניין.

אבל הבניין קם, והפיגומים מפ-ריעים לו.

אינו "מדינה בדרך". אנחנו מדינה. מדי-נה הנמצאת בדרכה ליעדים חדשים.

על כן מופנות פנינו אל המחר הממלכתי שלנו — לא אל האתמוז הציוני.

פליטים ערביים לחזור, כדי לקחת חלק במלאכת הבניין.

בקבלנו בזרועות פתוחות כל עולה הבא אלינו, איננו מודרכים עלידי שום מליצות ציוניות. איננו מודרכים עלידי האידיא-לוגיות של אתמול, אלא עלידי הצרכים של היום.

איננו באים לפתור את "הבעיה היהודית" אלא לחזק ולבצר את מדינת ישראל.

★ ★ ★

וכאן גם יחסנו אל חוקי-השבות ול-שאר החוקים ה"ציוניים" ששררו בי-מדינת ישראל.

הם לא בחר בחבריהם. איש אינו יכול למתוח עליהם ביקורת יעילה. אין זו אלא פרציה של מרכזי-מפלגות, המחלקים ביני-הם את כספי הציונות והמשתמשים בכס-פים אלה, כדי להטיל את מרותם על אזרחי המדינה.

הדאגה לעם היהודי בפיהם — אך בינתיים הם חיים יפה על חשבון היהודים, מסיילים על חשבונם ונהנים על חשבונם.

שמענו את נאומיהם בדרך, כי עיבריה עילגת ובשפות ארצותי-הם. קשה לתאר תעמולה אנטי-ציונית יעילה יותר.

ומאחר שאיש לא הוזמן להשמיע בקוני-גרס ציוני זה, את דעת הדור הישראלי ה-חדש, אעשה זאת אנוכי כאן. כדי שצירי הקונגרס לא ייצאו מן הארץ מבלי לשמוע את דעתה האמיתית.

★ ★ ★

בטא את הדברים בגסות מסר-יית, כי הבהירות חשובה מן העדי-נות ורצוי למנוע, מראש, אי-הבנות.

הצגה זו שערכתם אצלנו, היתה לנו זרה ולזרה.

איננו יודעים מה זאת ציונות. לא ידענו זאת לפני הקונגרס ה-26, ובתום הקונגרס אנו יודעים עוד פחות.

אינו יודעים בשביל מה קיימת ההסתד-רות הציונית. הקונגרס הכ"ו לא הסביר לנו את הדבר.

אומרים לנו שזהו גוף היסטורי, שזכר-יותו רבות.

זה נכון. אבל גופים היסטוריים, מקומם במוזיאון.

אין דבר מגות יותר מאשר גוף היסטורי, המסרב להיכבד בסיפרי-ההיסטוריה, המנסה לגרר לו תפי-קידים חדשים מתחת לאדמה.

לגוף זה יש עבר. אבל אין לו תחה ואין לו עתיד. הוא מסתובב בקרבנו כמו המתההה ומבבל לנו את המוח.

ולא רק את המוח. אלא גם את סידרי השלטון, את המערכות ה-מדיניות, את בעיות קיומנו ה-לאומי.

★ ★ ★

לדי זה טבעי. שום מנגנון אינו מתפרק מרצון. כל מנגנון מורכב מ-אנשים, המתפרנסים ממנו. כל מנגנון יוצר אינטרסים, הלוחמים על קיומו גם לאחר שאיבד את יעורו.

מנגנון אינו מת מרצון. צריכים להרוג אותו.

וזהו בדיוק מה שיש בדעתנו לעשות, בבוא העת. אל נא יהיו אשליות לאיש, בענין זה.

קיים בארץ מנגנון ציוני שהפקע לעצמו את הסמכויות הממלכתיות של המדינה. הוא עוסק בהתיישבות. הוא עוסק בקליטה. הוא עוסק באלף ואחד תפקידים אחרים.

לרשותו עומדים תקציבים אדירים אותם הוא מוציא כאחת נפשו. כסף זה אינו בא

מידי הציונים אלא דחקא מידי יהודים סתם, שאינם ציונים כלל, המרגישים קירבה לי-מדינה והתפעלים בקיומה.

אין המנגנון כפוף לשום פיקוח דמוקרטי. אפילו הדמוקראטיה הפורמלית הקיימת במוסדות ה-מדינה — אין לה זכר במוסדות הציוניים.

איש לא בחר בחבריהם. איש אינו יכול למתוח עליהם ביקורת יעילה. אין זו אלא פרציה של מרכזי-מפלגות, המחלקים ביני-הם את כספי הציונות והמשתמשים בכס-פים אלה, כדי להטיל את מרותם על אזרחי המדינה.

הדאגה לעם היהודי בפיהם — אך בינתיים הם חיים יפה על חשבון היהודים, מסיילים על חשבונם ונהנים על חשבונם.

שמענו את נאומיהם בדרך, כי עיבריה עילגת ובשפות ארצותי-הם. קשה לתאר תעמולה אנטי-ציונית יעילה יותר.

ומאחר שאיש לא הוזמן להשמיע בקוני-גרס ציוני זה, את דעת הדור הישראלי ה-חדש, אעשה זאת אנוכי כאן. כדי שצירי הקונגרס לא ייצאו מן הארץ מבלי לשמוע את דעתה האמיתית.

★ ★ ★

בטא את הדברים בגסות מסר-יית, כי הבהירות חשובה מן העדי-נות ורצוי למנוע, מראש, אי-הבנות.

הצגה זו שערכתם אצלנו, היתה לנו זרה ולזרה.

איננו יודעים מה זאת ציונות. לא ידענו זאת לפני הקונגרס ה-26, ובתום הקונגרס אנו יודעים עוד פחות.

אינו יודעים בשביל מה קיימת ההסתד-רות הציונית. הקונגרס הכ"ו לא הסביר לנו את הדבר.

אומרים לנו שזהו גוף היסטורי, שזכר-יותו רבות.

זה נכון. אבל גופים היסטוריים, מקומם במוזיאון.

אין דבר מגות יותר מאשר גוף היסטורי, המסרב להיכבד בסיפרי-ההיסטוריה, המנסה לגרר לו תפי-קידים חדשים מתחת לאדמה.

לגוף זה יש עבר. אבל אין לו תחה ואין לו עתיד. הוא מסתובב בקרבנו כמו המתההה ומבבל לנו את המוח.

ולא רק את המוח. אלא גם את סידרי השלטון, את המערכות ה-מדיניות, את בעיות קיומנו ה-לאומי.

★ ★ ★

לדי זה טבעי. שום מנגנון אינו מתפרק מרצון. כל מנגנון מורכב מ-אנשים, המתפרנסים ממנו. כל מנגנון יוצר אינטרסים, הלוחמים על קיומו גם לאחר שאיבד את יעורו.

מנגנון אינו מת מרצון. צריכים להרוג אותו.

וזהו בדיוק מה שיש בדעתנו לעשות, בבוא העת. אל נא יהיו אשליות לאיש, בענין זה.

קיים בארץ מנגנון ציוני שהפקע לעצמו את הסמכויות הממלכתיות של המדינה. הוא עוסק בהתיישבות. הוא עוסק בקליטה. הוא עוסק באלף ואחד תפקידים אחרים.

לרשותו עומדים תקציבים אדירים אותם הוא מוציא כאחת נפשו. כסף זה אינו בא

מידי הציונים אלא דחקא מידי יהודים סתם, שאינם ציונים כלל, המרגישים קירבה לי-מדינה והתפעלים בקיומה.

אין המנגנון כפוף לשום פיקוח דמוקרטי. אפילו הדמוקראטיה הפורמלית הקיימת במוסדות ה-מדינה — אין לה זכר במוסדות הציוניים.

איש לא בחר בחבריהם. איש אינו יכול למתוח עליהם ביקורת יעילה. אין זו אלא פרציה של מרכזי-מפלגות, המחלקים ביני-הם את כספי הציונות והמשתמשים בכס-פים אלה, כדי להטיל את מרותם על אזרחי המדינה.

הדאגה לעם היהודי בפיהם — אך בינתיים הם חיים יפה על חשבון היהודים, מסיילים על חשבונם ונהנים על חשבונם.

שמענו את נאומיהם בדרך, כי עיבריה עילגת ובשפות ארצותי-הם. קשה לתאר תעמולה אנטי-ציונית יעילה יותר.

ומאחר שאיש לא הוזמן להשמיע בקוני-גרס ציוני זה, את דעת הדור הישראלי ה-חדש, אעשה זאת אנוכי כאן. כדי שצירי הקונגרס לא ייצאו מן הארץ מבלי לשמוע את דעתה האמיתית.

★ ★ ★

בטא את הדברים בגסות מסר-יית, כי הבהירות חשובה מן העדי-נות ורצוי למנוע, מראש, אי-הבנות.

הצגה זו שערכתם אצלנו, היתה לנו זרה ולזרה.

איננו יודעים מה זאת ציונות. לא ידענו זאת לפני הקונגרס ה-26, ובתום הקונגרס אנו יודעים עוד פחות.

אינו יודעים בשביל מה קיימת ההסתד-רות הציונית. הקונגרס הכ"ו לא הסביר לנו את הדבר.

אומרים לנו שזהו גוף היסטורי, שזכר-יותו רבות.

זה נכון. אבל גופים היסטוריים, מקומם במוזיאון.

אין דבר מגות יותר מאשר גוף היסטורי, המסרב להיכבד בסיפרי-ההיסטוריה, המנסה לגרר לו תפי-קידים חדשים מתחת לאדמה.

לגוף זה יש עבר. אבל אין לו תחה ואין לו עתיד. הוא מסתובב בקרבנו כמו המתההה ומבבל לנו את המוח.

ולא רק את המוח. אלא גם את סידרי השלטון, את המערכות ה-מדיניות, את בעיות קיומנו ה-לאומי.

הקונגרס הציוני הכ"ו: הבניין עומד, הפיגומים מפריעים

אנחנו רוצים לבטל אותם. אנחנו נבטל אותם.

אין חוקים אלה דרושים כדי לפתוח את שערינו בפני העולים. השערים פתוחים לרווחה ויישארו פתוחים. האינטרס של ה-מדינה מחייב זאת.

אולם פרשת רינה איתני מוכי-חה — כפי שהוכיחו פרשות רבות אחרות — כי חוקים אלה מנוצלים כדי לקיים במדינתנו מישטר דתי-גזעני-לאומני, שהוא זר לרווחנו.

אינו רוצים בשום חוק המסחג בני-אדם לפי דת או מוצא. בשום חוק המעניק למשרד כולשהו את הזכות לבדוק את הסבתא של מישור. בשום חוק שנודף ממנו ריחה-משרפות של אושתיץ.

אם רוצה אדם לבוא ולהצטרף אלינו, בי-תום-לב ובהכרה מלאה, כדי לחיות כאן ולהתחלק עימנו בגורלו — הרי הוא אחד מאיתנו. לא איכפת לנו אם הסבתא שלו היתה יהודיה או "גויה", פולניה או יפא-נית, לבנה או שחורה.

כל חוק "ציוני" האומר את ה-היפק, היוצר חיץ בין ישראלי לי-ישראלי, לא יכירנו מקומו במדינת ישראל.

★ ★ ★

אפשר לסכם את עמדתנו בפשטות רבה: מדינת ישראל היא הרכוש של